

SWIFT

De wereld is anders dan men denkt

Preview

Preview

SWIFT

Wesley Janse

De wereld is anders dan men denkt

Preview

Thriller

Gelijkenissen met bestaande personen berusten op toeval, dit boek berust op fictie.
Mochten er in dit boek gelijkenissen staan met een werkelijk leven, dan is dit toeval.
Gebruikte landen, steden en andere locaties kloppen niet altijd met de realiteit.

Eerste druk, 2012

Wesley Janse
SWIFT

© 2012, Wesley Janse

Uitgegeven in eigen beheer bij Peleman Industries NV (Shop My Books)

Alle rechten voorbehouden.

Niets uit deze uitgave mag worden verveelvoudigd, opgeslagen in een geautomatiseerd gegevensbestand en/of openbaar gemaakt in enige vorm of op enige wijze, hetzij elektronisch, mechanisch, door fotokopieën, opnamen of op enige manier zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de uitgever.

Omslagontwerp en lay-out door Wesley Janse

Preview

Preview

*"Van de natuur houden is reeds een
bewijs hiervoor dat men buiten de natuur staat."*

Godfried Bomans
Nederlands schrijver (1913-1971)

Preview

Inhoudsopgave

Proloog	11
1 Ochtendstond	13
2 Moderne tijden	33
3 Explosie	51
4 Aura	70
5 Galileo	89
6 Schone schijn	107
7 Bordeauxrood	126
8 Phoenix	145
9 Rotsen	163
10 Centrum	181
11 Uitstap	203
12 Kamp	228
13 Metaal	247
14 Vriendschap	257
15 Swifto	266
16 Operatie Dendron	286
17 Stuwkracht	303
18 Bumperkleven	313
19 Obstakel	328
20 Verkenning	341
21 Vlammen	361
22 Spannend gesprek	387
23 Moraliteit	400
24 Sabotage	416
25 Opschakelen	439
26 Heldere nacht	450
27 Welkom	470
Epiloog	482

Preview

Proloog

Hij had me duidelijk zien aankomen, met zijn hand gaf hij een eenvoudig teken dat ik mocht binnenkomen. Ik duwde de deuren open en wandelde er door, ze ploften zacht terug dicht.

Ik wandelde op hem af, ik voelde het bloed door mijn aderen stromen en werd me bewust van de ondenkbare situatie waarin ik verzeild was geraakt. Ik kon het nog altijd niet goed bevatten, maar ik moest mijn hart volgen.

Hij zat nog steeds achter zijn bureau, net zoals eerder deze dag, hij glimlachte naar mij, waarschijnlijk om me te proberen gerust te stellen, alle zenuwen weg te nemen, al had ik die niet. Een teken dat ik me geen zorgen moest maken, dat alles wel in orde zou komen.

‘En Bryan, heb je alles grondig kunnen doornemen?’ vroeg hij.

‘Ik heb alles gelezen, maar het is een beetje veel. Ik zou graag een wandeling maken om alles te laten bezinken. Ik wil niet over één nacht ijs gaan.’

‘Dat begrijp ik. Het is een hele ommezwaai in je leven, een mijlpaal. Je zal er aan moeten wennen.’

Mijn hoofd ging licht op en neer. Daar was ik me maar al te goed van bewust, mijn leven zou voorgoed gaan veranderen.

Preview

1 Ochtendstond

De ochtendzon stond al hoog aan de hemel toen ik eindelijk wakker werd gemaakt door de wekkerradio welke plots muziek begon te spelen. Ik draaide me om, de wekkerradio met kleine ogen aanstarend, om te achterhalen hoe laat het was. De groengele cijfers pijnigden mijn ogen. Het was reeds acht uur in de ochtend, maar vandaag moest ik me nergens voor haasten, het was weekend.

Ik gooide de lakens van mij af terwijl ik de slaap uit mijn ogen aan het wrijven was. Ik keek tegelijkertijd even naar het gordijn dat mijn kamer van het daglicht weerhield. Het hield de zon echter niet tegen om door de dikke stof te schijnen. Het leek erop alsof het een mooie dag ging worden, een mooie zomerse dag. Een dag waarvan we in de winter alleen maar konden dromen.

Ik besloot om me snel aan te kleden. Ik koos voor een zomerse outfit welke bestond uit een korte broek en een t-shirt. Als het nodig was kon ik het achteraf nog altijd aanpassen.

Het zou niet de eerste keer zijn dat je in de voormiddag in een T-shirt rondliep en in de namiddag met een dikke regenjas voor de winter.

Nadat ik me had aangekleed trok ik snel een paar slippers aan. Ik kon op mijn blote voeten naar buiten gaan, maar dan zou ik ze wel eens kunnen verbranden doordat de zonnestralen de tegels van het terras reeds hadden opgewarmd. Denk maar aan die dagen dat je aan het zwembad ligt en er in wilspringen. Het erin springen is niet het moeilijkste, wel het aan het zwembad geraken. Vaak komt er stoom uit het zwembad als je er net in springt, omdat je voeten zo warm zijn.

Gelukkig had ik hier iets om aan mijn voeten te trekken, zo kon ik de brandwonden vermijden.

Toen ik de gordijnen opende scheen de zon fel op mijn lichaam. Ik voelde de temperatuur zo stijgen. Dat de zon zo vroeg al zoveel kracht had, kon me blijven verbazen.

Ik opende het glazen raam om mijn deel van het ruime balkon te betreden. De witte tegels zagen er onschuldig uit, maar diep van binnen wist ik dat je nooit op het uiterlijk een conclusie mocht trekken. Ook al ziet een leeuw er zo lief en schattig uit, hij zal je bijten als je bij hem in de buurt komt. Daar kan je vanuit gaan.

Ik zag de zee vlak voor me, het leek er op dat ik hem bijna kon aanraken, al wist ik goed genoeg dat dat onmogelijk was. Hij zag er deze ochtend weer fantastisch mooi uit. Het hemelse blauw was bijna onbeschrijfelijk. Het was net alsof ik op Barbados of Haïti zat. Maar het lag dan ook niet zover van waar ik me op dit moment bevond. Misschien dat daarom de zee hier zo hard leek op die van Barbados en Haïti. Misschien was het zelfs hetzelfde water, maar dat hing natuurlijk af van de wind- en zeestromingen.

Op het strand zag ik al enkele mensen met hun surfplank genieten van de lichte golven die de zee hen aanreikte. Ideaal voor beginners die nog niet voldoende ervaring hadden om grote golven te trotseren.

Ik vond het tijd om maar eens te gaan ontbijten. Ik stond al langer dan ik zelf besepte naar dit mooie plaatje te kijken, ondanks dat ik het elke ochtend weer over kon doen.

Ik nam het handvat van de melkmat glazen deur vast en drukte het naar beneden zodat het slot uit de vergrendeling zou komen. Momenteel stond de deur in ondoorzichtigheidstand, maar dat kon je elk moment veranderen. Dat was handig voor in de zomer. Zo kon je de deuren glashelder maken zodat het zonlicht dat in de kamers binnenscheen tot in de gang zou doorglijden. De functie om de deur ondoorzichtbaar te maken, zorgde er voor dat je toch nog je privacy kon hebben.

Ik liet de deur voor wat ze was en wandelde door de sneeuw witte gang, welke verlicht was met verborgen lampen aan de bovenzijde. Ze waren listig verstopt door een houten frame voor ze aan te brengen. Zo werd de bovenzijde van de gang verlicht, het plafond laat ons zeggen, maar zag je de lichten niet. Daarenboven was het ook nog eens mogelijk om de kleur van het licht te veranderen, dat allemaal dankzij de led technologie. Drie kleuren welke samen alle kleuren van de regenboog konden nabootsen. In het verleden zou zo iets

nooit mogelijk geweest zijn, maar in het huis van de toekomst, zoals ik het zelf vaak noemde, kon alles.

Mijn vader was dan ook niet voor niets zakenman van het jaar geweest, ook al is dan ondertussen al een aantal jaren geleden. Ik weet niet exact meer hoeveel jaren, ik zou het nog eens moeten opfrissen door het hem te vragen, dan voelt hij zichzelf weer eens onoverwinnelijk.

Ik zelf had echter geen ambities om zakenman te worden in de toekomst. De enige reden waarom ik een economische richting volgde was om mijn vader een plezier te doen, en indien nodig, met een verrassende wending, mij toch nog in het business leven te storten.

Het idee alleen al deed me kippenvel krijgen.

Aan de andere kant heeft het wel zo zijn voordelen. Als ik kijk naar het huis waar we nu al anderhalf jaar wonen, je zou voor minder succesvol zakenman willen zijn en je leven voor een onbepaalde periode opgeven. Want tenslotte dat heeft hij moeten doen, zich volledig afzonderen van het sociale leven en zich voor de volle honderd procent storten op het zakenleven. Maar het heeft zijn vruchten afgeworpen, want nu heeft hij zowaar meer dan honderd mensen onder zijn eigen beheer die het werk quasi allemaal voor hem doen.

Een ander geluk dat mijn vader had was zijn schattig vrouwtje, welke meer dan één meter tachtig is, die hem door dik en dun heeft gesteund tijdens de moeilijke periode die mijn vader heeft meegemaakt tijdens het opstarten van zijn eigen onderneming. Zonder haar zou hij het volgens mij nooit waargemaakt hebben, want tenslotte was het door haar dat hij zijn startkapitaal bij elkaar heeft gesprokkeld.

Het nadeel is echter wel dat ook zij nu voor een deel eigenaar is van de zaak. Al gaat er steeds meer en meer van de eigendom over in handen van derden.

Ik stond voor de trap aan de andere kant van de gang. Ik vroeg mij af waarom juist ik in de meest ver gelegen kamer, ten opzichte van de trap dan, geplaatst was?

Al was het antwoord eenvoudig.

De twee vrouwen, mijn zus en mijn moeder, wouden beide een van de kamers waartussen de badkamer gelegen was. Zo konden zij zich het snelst, vanuit hun eigen kamer, naar de badkamer begeven.

En zo kon ik wachten totdat zij klaar waren, want de kans dat ik voor hen de badkamer kon veroveren was nihil. Mijn vader begreep de ergernis.